DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. | ZATURDAG den 9den JUNY, 1821. | N. 23.

Gedrukt en Zaturdag s morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden ontwarende dat vele vreemdelingen welke verpligt zyn conform de Publicatie van den 13den February ll. zich ter Fiscalaat aantemelden hieraan niet voldoen, waarschuwt op spetiale last van Z. E den Schoutbynacht Gouverneur als nog elk en een ieder in die termen vailende om deze aangifte te komen bewerkstelligen; zullende zyl: zich anders de serieuse gevolgen van hun gedrag te wyten hebben.

De Raad Fiscaal voornoemd.

I. J. ELSEVIER.

MANIFEST

Aan de inwoners van Venezuela, door den Veld Maarschalk Don Miguel de la Torre, Generaal en Chef van de expeditionaire armee van het vaste land, over de voortzetting van den oorlog.

(Het vervolg van onze laatste.)

Van dit oogenblik af aan tot den 21sten January is niets nieuws in de cantonnementen der troepen voorgevallen, en het traktaat van wapenstilstand scheen naauwkeurig onderhouden te worden Maar ter zee werd een tegenovergesteld gedrag gehouden: het traktaat was behoorlyk bekend gemaakt, door de commissarissen van het gouvernement van Margarita, en men had zelfs berigt, dat er orders van dit eiland rond gezonden waren, om alle de commissiën der kapers van die plaats binnen te roepen, en die welke in derzelver havens lagen te ontwapenen, dit werd door den welbekenden Joli niet waargenomen, hy zeilde uit Pompatar aan boord van zyne korvet, met oogmerk om zyne roover systema voorttezetten.

Deze bevelen, boezeerjer eenige afgevaardigd werden, waren echter volstrekt nutteloos, of lie ver dienden tot eene bescherming voor de straffelooze bedryven van roovers daden. De kapers volharden in het nemen van onze vaartuigen, die volgens het vertrouwen der traktaten, in zee staken, zonder ander gezag dan het toonen van de Buenos Ayres vlag, en maakten de papieren van dat gouvernement op behulpzaam van het bereiken van hun oogmerk; dus kruisten zy met commissiën van twee gouvernementen; en hoewel dit verfoeyelyke bedrog ontdekt werd, werden deze vaartuigen evenwel behoorlyk binnen de havens toegelaten

Ik ben van die herhaalde en schandelyke gebeurtenissen overtuigd en ontving de billyke klagten hier over. Ik heb met diep leedwezen den geest van het 7den artikel des traktaats zien verbroken worden, en hoe de belangen der Spanjaarden, die met vertrouwen op de heiligheid des verbonds handelden op eene verachtelyke wyze opgeofferd werden. Ik bloosde van te zien hoe eene regering zelfs de gedachte konde hebben, om te verbloemen het geen strydt tegen de maritime regten van alle volkeren, tegen de zekerheid der geheele wereld, tegen de hooge waardigheid van het menschelyke geslacht, en tegen de uitdrukkingen van eer en billykheid, om in hare havens zeeroovers te beschermen, die met tweevoudige commissiën het schandelyke van hunne handelingen verborgen.

Niettemin aanschouwde ik de breuk zoo vreesselyk als dezelve was, als eene opoffering, die ik schuldig was aan myne wenschen voor de vrede, eene vrede tot wier verkryging alles my van weinig waarde scheen te zyn. Gevolgelyk maakte ik geene verwittiging hiervan aan Z E. den president, en behield hier over een diep stil zwygen.

Op den 21sten January ontving ik den volgenden brief van kolonel Plaza in antwoord op den mynen:

[Deze brief gedagteekend Barinas den 12den January 1821, behelst eene verzekering van de zyde van kolonel Plaza, om met zyne troepen de stad Barinas op den volgenden dag te ontruimen, en verklaart de beweegreden waarom zy daar geplaatst werden, als het gevolg van een' voorslag gedaan door Z. E. den bevryder aan generaal Morillo, zynde dit ook geschied met de toestemming van Don Josef Maria Herrera, kommandant van de 5de divisie der koningyke armée.]

Kolonel Plaza deed hierop zyn batallion uit genoemde stad terugtrekken, om hetzelve in de omliggende streken te plaatsen, of liever hetzelve buiten de grenzen te doen captonneren tegen het 6de artikel des traktaats en tegen de ware naauwkeurigheid van deszelfs uitvoering, welke wy aan onze zyde te Carache naauwkeurig in acht namen Ik konde my weder met regt tegen deze handelwyze verzet hebben, maar ik was gereed om alle beweegreden van misverstand weg te ruimen, en alle soorten van wettige opofferingen te ondergaan, ten einde de eendragt te handhaven. tot dat het besluit van Z. M. bekend zoude zyn. Stilzwygendheid was in dit geval myn eenigst doel.

Op den 11den February ontving ik den volgenden officieelen brief van den generaal Urdaneta:

" *Zeer doorluchtig heer!*—In het afschrift der documenten hiernevens gaande zal U. E. de gebeurtenis vernemen, die onlangs te Maracaybo voorgevallen is. Deze handelwyze is gelyk aan die welke te Guayaquil plaats heeft gehad; waarin wy geen deel genomen hadden; hierdoor zal U. E. noch de wereld in staat zyn om dit voorval als eene schending des wapenstilstands aan onze kant te aanschouwen; hetzelve was eene vrywillige daad van het volk met de toestemming van het Spaansche gouvernement aldaar.

" Hoofd kwartier. Truxillo den 3den February 1821 "

Hoedanig de indruk ook ware, welke deze tyding by my veroorzaakte, en welk denkbeeld men er zich van vormen mogte, was het niet mogelyk voor my, om te gelooven aan de eene kant, dat de inwoners van Maracaybo, die zelfs in het midden van tweedragt en gevaar zoo vele standvastigheid en gehechtheid, voor de Spaansche natie, aan den dag gelegd hadden, nu van gevoelens en gedachten zoo schielyk zouden veranderd zyn; noch aan de andere kant dat een gouvernement het durfde wagen om eenen wapenstilstand, die zoo plegtig afgekondigd en bezworen was, in de tegenwoordigheid van het heelal, zoo schandelyk te verbreken — Ik was nog onbewust van deze verfoeyelyke handelwyze in deze gebeurtenis, wyl het Spaansche bestuur der omliggende plaatsen my nog geene depeches ter hand gesteld had. *Ik* wankelde in myn geloof, betrekkende deszelfs natuurlyke oorzaken. en het was onder zulke omstandigheden en onzekerheid, dat ik het volgende antwoord schreef:

[Hetzelve was gedagteekend Caracas den 15den February 1821, en bevat gedeeltelyk als volgt:]

" Indien U. E. of een ander der republikeinsche officieren uwe troepen bevelen geeft, om hunne grensscheidingen overtetreden, en de voorzegde plaats te bezetten, dan zal ik overtuigd zyn, en de geheele wereld zal besluiten, dat gy eene publieke breuk in den wapenstilstand gemaakt hebt, afwykende van de goede trouw, welke ons bindt tot de voldoening daarvan, want ten dien einde moet geene bescherming hoegenaamd aan de voorzegde inwoners verleend worden, voor dat het traktaat geëindigd is: zoo zoude ik aan myne kant onder diergelyke omstandigheden geene hulp toestaan, aan eenige party, behoorende aan de republiek, ware ik zelfs regtstreeks van haar verzocht om zoo te doen, noch geene maatregelen tegen gaan, die hunne regering mogte gebruiken, om hen weder tot hunne afhankelykheid te brengen. Ik hoop daarom van uwe opregtheid, dat gy, als een middel om het gedrag van uw gouvernement te verdedigen, geene maatregel zult nemen om Maracaybo te bezetten, waaronder begrepen is het overtreden der grensscheidingen, bepaald door de commissarissen, die tot dien einde benoemd zyn; dit zal beschouwd worden als eene vyandelykheid, dewelke ik niet met onverschilligheid kan voorby laten gaan."

Kort na dit antwoord gezonden te hebben, werd ik van myne onzekerheid opgehelderd. Ik ontving geloofwaardige berigten, wegens de gebeurtenissen in die stad, dewelke een beter lot verdient, en welke opgeofferd is aan de trouweloosheid en de heerzucht van eenige personen. Ik vernam door ontwyfelbare berigten, welke my gedaan werden door de deugdzaamste mannen van die plaats, dat weinige dagen te voren, onder schoonschynende voorwaarden. Don Domingo Brireño, bekend voor zyn afkeer tegen de Spaansche natie, en Don Josef Maria Delgado, broeder des gouverneurs, die de omwenteling volvoerde, de stad verlaten hadden, om met generaal Urdaneta van wege het gouvernement te onderhandelen; dat na deze onderhandelingen plaats hebben gehad, en tien dagen voor de uitbaarsting der revolutie, generaal Urdaneta alle de vaartuigen, welke in het lagoen waren, en die welke op de oevers der grensscheiding geankerd lagen, overmeesterd en byeengebragt had, en hierdoor deze ongelukkige inwoners de toevoer van levensmiddelen afsneed; en dat eindelyk op den 26sten January toen alle de schepen dus overmeesterd waren, het batallion Heras zich inscheepte, en naar Camacho zeilde, alwaar hetzelve verbleef tot den 28sten des nademiddags, van waar hetzelve vertrok op de ontvangst der tyding van het revolutionaire geschreeuw, hetwelk op dien morgen begonnen was; hetzelve stevende naar de stad, alwaar hetzelve vroeg in den morgen van den 29sten aankwam, en deze troepen landden te Cañada.

Ik beken opregtelyk aan de geheele wereld, dat zelfs na deze geregtvaardige onderrigtingen, en de bewyzen, betrekkende de oorzaken en middelen, welke aanleiding tot de gebeurtenis te Maracaybo gaven, myn geest in het geloof hieraan bleef twyfelen. Ik kon my niet overtuigen, dat een diergelyk gedrag konde gehouden worden, door eene gevestigde regering, maar door byzondere personen, die ontbloot waren van alle grondbeginselen. Ik was nog in sommige opzigten in twyfel wanneer generaal Urdaneta zelven een licht in my deed opgaan door de volgende depeches:

" *Zeer doorluchtig heer!*—Ik heb de eer om U. E. den hierin gesloten brief over te dragen. De spoedige afzending van denzelven is aan my bevolen geworden van het algemeene hoofdkwartier.

" In myn' vorigen brief heb ik uwe excellentie berigt van de voorvallen, die te Maracaybo plaats hebben gehad, en ik moet er nu byvoegen, dat volgens de dringende verzoeken der opperhoofden dier plaats, om een garnisoen daar te plaatsen, ten einde de wanorden, welke in die plaats mogten ontstaan tegen te gaan, ik niet minder doen kan om grootere misdaden tegen te staan, dan daaraan te voldoen; terwyl ik my gereed maakte myn gouvernement de byzonderheden daarvan mede te deelen, kwamen my de revolutionairen voor, welker plan ter uitvoering ryp was, en hetzelve als onfeilbaar aanzagen, wyl zelfs de regering daarin deel genomen had, met my om bescherming te verzoeken, veronderstellende, dat hunne revolutie volkomen ten uitvoer gebragt was, zoo als men uit de documenten, welke ik in bezit heb zien kan.

" Het smart my waarlyk, dat in een oogenblik, waarin eensgezindheid heerscht en vrede bedoeld wordt, ik U eene gebeurtenis moet mededeelen, welke U. E. niet behagen kan, doch het was niet in myn vermogen, het verzoek der inwoners van Maracaybo aftewyzen naar dat grondbeginsel, namelyk daar het ons van weers zyden geoorloofd is, om eenen overlooper of misnoegd persoon, die tot ons komt, aantenemen, wy aldus ook en met meerdere billykheid eene geheele volks menigte kunnen aannemen, die geheel uit eigene beweging eene omwenteling veroorzaakte, en zich onder de bescherming onzer wapenen plaatsten.

" Hoofd kwartier, Truxillo 11den Feb. 1821.

" RAPHAEL URDANETA."

Wat kan ik meer wenschen? Deze brief, welke vervuld is met verdedingsreden, die zoo weinig voldoenend zyn en zoo vele tegenstrydigheid in zich bevat, zoo wel tegen zich zelven als tegen den vorigen, liet my zelfs niet de geringste zweem over, noch de geringste twyfel aan de echtheid dier voorvallen Ik bemerkte dat gen Urdaneta, in zyne depeche van den 3den, geheel onkundig scheen in die gebeurtenis, tot op het oogenblik toe, wanneer hy dezelve vernam, even als een bloot aanschouwer, die er geen deel in had, noch in het begin, noch tot op dat oogenblik; en nogtans in die van den 11den zag ik hem als een vlytig medewerker, die de party der revolutie ondersteunt. In diezelfde depeche blykt het, dat men veronderstellen moet, dat het aan hem gedane verzoek door de oproerigen om hulp, niet vóór het oproer was; terwyl wy hem kort daarna zien bevestigen " dat zy my hebben voorgekomen, met om bystand te verzoeken, aanschouwende hun plan als onfeilbaar." Met verwondering hoorde ik hem in beide zeggen, dat de omwenteling vrywillig, onpartydig, en door de inwoners zelven ter uitvoer gebragt was, terwyl ik aan de andere kant, het afschrift las den proclematie welke hy my toezond, en die afgekondigd werd door den oproerigen gouverneur, dat de straffe des doods op hem zal gelegd worden, die de vastgestelde orde poogt om te werpen, en dat ten dien einde zy hun oogmerk konden bereiken, men de opperhoofden der verschillende korpsen, en een groot getal der aanzienlyke inwoners in den nacht van den 27sten uit derzelver bedden opgeligd had en in gevangen hokken opgesloten had: kortom ik was gevoelig over de verstalsche reden en die bedacht werden om eene handelwyze te regtvaardigen, die afgekeurd moest worden door de opregtheid, billykheid, en goede trouw, en die bekwaam was om slechts diegenen te misleiden, welke boven mate dwaas, en boven mate beoordeeld waren.

(Het vervolg hierna.)

Den 8sten Juny 1821.
NAAR ST. THOMAS,
DE DEENSCHE SCHOENER

JOHN,
H. BESON, Kapitein.
Zal op aanstaanden Woensdag den 13den dezer vertrekken. Voor vracht of passage addressere men zich by
BING & JUTTING.

June 8, 1821.
FOR ST. THOMAS,
THE DANISH SCHOONER,

JOHN,
H. BESON, Master.
Will sail on Wednesday next the 13th inst. For freight or passage apply to
BING & JUTTING.

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Bÿ ons ontvangen zÿnde een besluit van Zÿne Majesteit den Koning, in dato 16den Januarÿ 1821, betrekkelÿk, zoo tot het verbod om in 'sRÿks overzeesche bezittingen intevoeren en in omloop te brengen de nieuwe Nederlandsche munten, als tot de Guldens en Drie-guldens, welke men zich, om in stede dier munten aldaar gangbaar te zÿn, in 'sRÿksmunthuizen zal kunnen aanschaffen.

Zoo hebben wÿ goedgevonden en verstaan: hetzelve koninglÿk besluit te doen publiceren en affigeren; luidende hetzelve als volgt.

Wy WILLEM, by de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

In aanmerking nemende, dat herhaaldelyk, door reeders en andere belanghebbenden by den handel op *Java*, aanzoeken gedaan zyn, om guldens op 'sRyks munt te doen vervaardigen, bestemd om derwaarts te worden uitgevoerd;

Op de voordragt van Onze Ministers van Financien en voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien.

Hebben besloten en besluiten:

ART. 1.—De Nederlandsche guldens en derzelver onderdeelingen, de zilveren stukken van *drie* guldens, de koperen stukken van *eenen* cent, en van *eenen halven* cent, zoo ook de gouden stukken van *tien* guldens, verordeneerd by de wet van den 28sten September 1816, tot regeling van het Nederlandsch muntwezen [*Staatsblad no.* 50]. zullen in geene van 'sRyks overzeesche bezittingen mogen worden ingevoerd, noch aldaar gangbaar zyn, of in eenige publieke kassen binnen dezelve mogen worden aangenomen.

2.—Ten gerieve van den nationalen koophandel en ten dienste van 'sRyks overzeesche bezittingen, zullen nogtans worden gemunt stukken van eenen gulden en van drie guldens, welke aldaar gelykelyk met, en op denzelfden voet, als de oude generaliteits guldens en drie guldens, gangbaar zullen wezen.

3.—Deze stukken van eenen gulden en van drie gulden zullen, in de gehalte, het gewigt, de grootte en den beeldenaar, gelyk zyn aan den Nederlandschen gulden en aan het stuk van drie guldens, by de wet van den 28sten September 1816 verordonneerd, met dit verschil alleen:

1°. Dat, op de keerzyde van den gulden, het wapenschild met de kroon zal zyn van gelyke grootte als dat van de keerzyde van den Nederlandschen halven gulden, en dat, in plaats van de woorden 100 cents, op den Nederlandschen gulden voorkomenden, onder het wapenschild zullen worden geplaatst de woorden *Nederlandsch Indie.*

2°. Dat, op de keerzyde van het driegulden-stuk, het wapenschild met de kroon zal zyn van gelyke grootte als dat van de keerzyde van den Nederlandschen gulden, en dat, almede onder hetzelve zullen worden geplaats de woorden *Neder landsch Indie.*

4.—De vervaardiging van voorz. stukken van eenen gulden en van drie gulden, voor 'sRyks overzeesche bezittingen bestemd, zal plaats hebben in 'sRyks munthuizen, op den voet en volgens de instructien, by Ons besluit van den 22sten Mei 1818, nº. 89, aan den muntmeester te Utrecht voorgeschreven, met betrekking tot den muntslag van Nederlandsche guldens en drie guldens, voor rekening van particulieren.

5.—De genen Onzer onderdanen, welke eene party der meergemelde guldens of drieguldens stukken, ten uitvoer naar 'sRyks bezittingen in Oost en West Indien, voor zyne rekening wenscht te doen vervaardigen, zal daartoe, met opgave der kwantiteiten en van de Nederland sche schepen, met welke hy zich verbindt, den uitvoer derwaarts te bewerkstelligen, schriftelyk verzoek inleveren by het kollegie van raden en generaalmeesteren der munt, te Utrecht, hetwelk wordt gemagtigd, om, zoo dikwyls zulks, zonder verachtering van den dienst voor 'sRyks eigene muntingen, kan geschieden, dusdanige verzoeken in te willigen.

En zyn Onze Ministers van Financien en de voor het Publiek Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien, belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Staat, belast met de Generale Directie der ontvangsten en aan de Algemeene Rekenkamer, tot informatien en narigt respectivelyk.

Gegeven te Brussel, den 16den January des jaars 1821, en van Onze regering het achtste.

(*Geteekend*) WILLEM.
Van wege den Koning,
(*Geteekend*) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Gedaan op Curaçao den 5den Junÿ 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.
Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, dato utsupra.
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 8sten Juny 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 14, en
De Ronde Broden 15 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

1.	golet	Dorothea, Marten,	Samana
2	——	Brunette, Diedenhoven,	Porto Rico
	——	Venus, Arends,	Aruba
4.	——	Admiraal van der Capellen, Rusman,	Sp. kust
	bark	Experiment, Columba,	St. Thomas
	schip	Sara Maria, Bostyn,	Amsterdam en St. Martyn
5.	golet	Klein Alenandria, Arends,	Aruba
6.	——	Theodora, Simon,	Puerto Cabello
	——	Drie Zusters, Peron,	ditto
	——	De Hoop, Allé,	ditto
7.	——	Mary, Martin,	ditto
	——	John, Beson,	St. Thomas
8.	——	Twee Vrienden, Thysen,	Sp. kust

UITGEKLAARD—JUNY.

1.	golet	Chinguinguira, Herrera,	Sp. kust
	——	Anna, Zo'wig,	Hayti
	——	Maria, S[illegible],	Sp kust
2.	——	Beauty, van Starckenbogh,	P. Rico
5.	bark	H[illegible], [illegible],	Sp. kust
	brik	Louisa, Heick,	St. Thomas
6.	golet	Brunette, Diedenhoven,	Sp. kust
	——	Maria Catharina, Danies,	ditto
7.	schip	Le Navigateur, Feulet,	Bordeaux

Z. M.'s brik de Merkuur, kapitein De Quartel, kwam alhier op Woensdag morgen van Puerto Cabello aan.

De arrivementen gedurende deze week van Puerto Cabello, brengen tydingen van daar tot den 6den dezer. Het schynt, dat generaal Morales, op het vallen van Zondag avond, te Valencia van Caracas aangekomen is, vergezeld door het regiment van Burgos en de ruitery, met welke hy Caracas binnen getrokken is. De krygsmagt van Columbia is tot by San Carlos aangekomen, waar, volgens berigt, Bolivar en Paez eene vereeniging bewerkstelligd hebben. Men had tot nog toe geene algemeene slag geleverd, sedert de laatste berigten; maar de Spanjaarden waren bezig hunne magt te concentreren, en de brief meldt verder, dat "men alle oogenblikken verwacht, dat er een slag geraken, welke slag waarschynelyk het lot van de provintie zal beslissen."

Het tweede bataillon van Valencia, onder Pereira, was te Caracas gebleven, om de hoofdstad te bewaken. Men meldt, dat Lopez zynen march vervolgd heeft, om de divisie van Bermudez intehalen, maar men heeft niet vernomen, dat hy hierin geslaagd is.

De meeste der vlugtelingen, die laatst van Caracas en La Guayra naar Puerto Cabello gevlugt waren, zyn, volgens ontvangene berigten, naar hunne haardsteden terug gekeerd.

Op Zondag avond kwam de Sara Maria binnen deze haven. Zy brengt Haarlemsche en Amsterdamsche Couranten tot den 12den April, waarvan wy eenige uittrekzels gegeven hebben.

De schoener Laat Ons Langer Leven, De Jong, hier te huis behoorende, van Krabben Eiland, met eene lading palen, kwam binnen deze haven omtrent half acht uren op Woensdag avond, en had werkelyk een touw aan de wal vast, waaraan het scheepsvolk bezig was om nader aan te halen, ten einde het vaartuig aan de kaai te brengen, wanneer het touw brak, en voor dat hiertoe een ander konde gebezigd worden, werd zy, door de hevigheid der noorden wind, op het Rif gedreven, waar zy de geheele nacht bleef, en de zee over haar spoelde. Op den volgenden morgen werd zy van de klippen afgehaald, doch nauwelyks bereikte zy het midden van de haven, of zy zonk. Alleen het end van hare topmast bleef uitsteken.

PASSAGIERS AANGEKOMEN.

Met de Sara Maria—Baron G. van Seebauson, Kolonel, en de Ridder De Rivafinoli, Majoor, beiden in Pruissischen dienst—Kapitein Simons, van de Artillery—De Heeren Rutgers, Altena, en H. P. Rojer.

Met de Eliza—De Heer F. A. Eduards, op zyne reis naar Bordeaux, en zal heden met het Fransche schip Le Navigateur vertrekken—en de Heer S. Depass.

*** Op den 3den April dezes jaars is te Amsterdam in den ouderdom van 64 jaren en 10 dagen overleden, myne geliefde Behuuwd Zuster Maria van Campen, Huisvrouwe van Anthony Kamp.

Wed. JB STEELING,
Geboren Kamp.

Curaçao den 5den Juny 1821.

*** Den 6den January 1821 is te Leyden overleden aan het roodvonk met bykomende koortsen, na eene ziekte van slechts zes dagen, de Weledele Gestrenge Heer Mr. S. A. Coerman, in leven Griffier by de Regtbank van eersten aanleg.

Uit Jamaika papieren.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA.

Francisco de Paulo Santander, van de Orde der Verlossers van Venezuela en Cundinamarca, vercierd met het kruis van Boyaca, Generaal der divisie van de armee van de Republiek, en Vice President van het departement van Cundinamarca, etc. etc.

Zyne excellentie de verlosser, president van Columbia, nodig geoordeeld hebbende den wapenstilstand te verbreken, welke op den 26sten van de maand November laatst bekrachtigd werd, en voort te doen duren de billyke twist, dit wy met zoo veel roem en geluk voor de zaak der vryheid aangehouden hebben, en in overweging nemende, dat door den wapenstilstand, vele personen zich hier op het grondgebied onder myn bevel begeven hebben, diegene welke met de Spanjaarden gevlugt waren, wier verblyf alhier tot nadeel in de belangen van Columbia en van hun zelven konden strekken; wenschende ten dien einde, dat allen die onder ons wonen, van eene en dezelve denkwyze zullen zyn, en ongedwongen de goede uitwerkselen van ons vrye systema, zullen genieten zonder door gestrengheid daartoe verpligt te worden, heb ik nodig geacht het volgende aftekondigen:—

Art 1.—Alle personen, van welke klasse, sexe, en stand zy mogen zyn, die door den wapenstilstand naar Condinamarca zyn terug gekeerd, zullen zich moeten vertoonen 24 uren na de afkondiging dezes, om paspoorten te nemen, voor welke plaatsen zy mogten verkiezen, en zullen deze plaats 24 uren na het nemen der paspoorten verlaten, kunnende hunne familien en eigendommen medenemen, en beschikken over hunne onroerende goederen, naar goed dunken.

Art. 2.—De authoriteiten van elke provintie en de hoofden der armeën op de voorposten, worden geauthoriseerd de paspoorten aftegeven; en onder geen beding zal men het voorgaande artikel verbreken.

Art. 3.—Ik verleen dezelfde vryheid om paspoorten te verzoeken, aan zulke personen, die verkiezen zouden van woonplaats te veranderen, of welkers denkwyze niet overeenkomstig is met de onafhankelykheid, of die de wisselvalligheden des oorlogs vreezen, of verkiezen de publieke belastingen te ontwyken. De hoofd authoriteiten der provintie zullen hiertoe de paspoorten verlenen.

Art. 4—De personen, begrepen in het 1ste artikel, die niet verkiezen paspoorten te nemen, maar wenschen onder de regering van de republiek te blyven, zullen zich vervoegen 24 uren na de afkondiging dezes by den militairen gouverneur van de provintie, of kommandant van het kanton; en daar hunnen wensch verklaren onder de volgende eed: "Ik zweer by God onze Heere en by dit teeken van het Kruis, om waarlyk het gouvernement en de magistraten van de Republiek van Columbia te gehoorzamen: dat ik nooit iets tegen hen of tegen het land zal bestaan, noch door woorden, geschriften of op eenige andere wyze: dat ik de Republiek zal verdedigen, zelfs met myn leven, tegen de aanvallen der Spanjaarden: dat ik myne eigendommen zal veil hebben, en alle myne pogingen zal bewerkstelligen, om hetzelve te ondersteunen, bewaren en verdedigen." Zonder deze vereischten konnen de personen, die in voorgemeld artikel vervallen, in het departement niet blyven.

Art. 5.—De militaire gouverneur van elke provintie, of de kommandant van het Kanton, zullen in dit geval een register houden, waarin elk der aangekondigde personen zullen teekenen—eerst het volgende beding zetten:—"*Met* myn eigen wil verkies ik onder het gouvernement van Columbia te leven." Deze vereischten moeten aan de regering overgeleverd worden.

Art. 6—Wanneer zy verkozen hebben in dit land te wonen, bied het gouvernement hen aan alle de bescherming welke de burgers van Columbia genieten; maar zal teffens de strengste middelen in het werk stellen tot het nakomen zyner bevelen, voornamelyk die, welk betrekking hebben met de contributiën, waarin de egoïsten en onwilligers strengelyk zullen lyden.

Ten dien einde beveel ik dat dit besluit met allen spoed zal gepubliceerd worden, met voornemen dat de vyandelykheden met den 1sten *Mei* aanvang zullen nemen, en van dien dag af aan zullen alle betrekkingen met de domeinen der vyanden, het zy kommercieele, of vriendschappelyke correspondentie moeten ophouden, onder zulke straffen welke de wet zal vermenen

tegen de overtreders derzelve op te leggen. De authoriteiten zyn belast met derzelver exacte nakoming onder de betrekkelyke responsibiliteit.

Gegeven en geteekend door my, en geauthoriseerd door den ondergeteekende, secretaris van 't departement van Bogota, 11n April 1821.

FRANCISCO DE P. SANTANDER.

Op order van Z. E. den Vice President,

ESTANISLAO VERGARA.

Extract van eenen brief, gedagteekend Santa Martha den 21sten April 1821.

" De wapenstilstand is verbroken, de Patriotten trekken op naar *Ma*racaybo, en zullen terstond met La Torre de opvolger van *Mo*rillo, den veldtogt openen. De Rifles, een regiment met Britsche officieren verlieten de plaats om morgen optetrekken. Indien de Patriotten door het geluk begunstigd worden, gelyk zy door hetzelve tot hiertoe begunstigd waren, zullen zy in korten tyd te Caracas zyn."

Uittreksel van een' anderen brief, uit dezelfde plaats, gedagteekend den 2den Mei.

" De gouverneur van Carthagena, vaardigde vóór de opschorting des wapenstilstands, de kapiteinen Perez en Herrera naar Candamo af met 50 soldaten van Leon, en andere krygsmagt, geconvoyeerd door 5 oorlogs vaartuigen, met oogmerk om de Independentsche krygsmagt in Lovica te verrassen, op de kust van Carthagena, en om hunne kanoneerboten en dorpen te verbranden. Zy werden na de ontscheping door de Independenten met de punt van de bayonet ontvangen, latende 48 doden, en een grooter getal gevangenen achter. De gansche flottille, bestaande in 41 boten, werden genomen. Deze tyding veroorzaakte zulk een ontroering te Carthagena, dat de troepen twee maal gerevolteerd hebben, en verscheidene aanzienlyke personen die plaats verlieten."

UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

Napels den 14den Maart.—Uit het verslag, 't welk in onze dagbladen wordt opgegeven van den intogt der Oostenrykers in de Abruzzo's, blykt genoegzaam, dat de armee, onder de bevelen van den generaal Pepe, welke deze provincien zoude verdedigen, wel verre van zich behoorlyk te weer te stellen, geheel uit een is geraakt, en dat de bevelhebber eerst naar Sulmona en naderhand naar Castel di Sangro is geweken, ten einde, zoo men zeide, zyne krygsmagt weder byeen te brengen; byzondere berigten uit laatstgemelde plaats vermelden echter, dat de genoemde generaal aldaar schier geheel alleen is aangekomen, en dat zyn leger niet meer bestaat. Men doet het thans voorkomen, dat het leger van Pepe genoegzaam geheel was zamengesteld uit manschappen, behoorende tot de militie en de nieuw opgerigte legioenen; dat deze ongeoefende benden in het gevecht van den 7den zyne armee in verwarring hebben gebragt en de overige in hunne vlugt mede gesleept, en dat de Oostenrykers, door hunne spioenen daarvan onderrigt, op nieuw zyn aangerukt en de engte van Antrodoceo, welke door den generaal Ruffo dapper werd verdedigd door hunne overmagt hebben vermeesterd. Het schynt echter, dat de in verwarring vlugtende Napolitaansche benden veel ongeregelheden hebben bedreven, zoodanige, dat men het in Sulmona geraden heeft geoordeeld, om de poorten voor dezelve te sluiten.

Florence, den 24sten Maart.—Den zelfden dag (den 20sten Maart) is tusschen den generaal Ambrosio, kommandant van de eerste divisie van de Napolitaansche armee, en den Oostenrykschen generaal de Fiquelmont, in de abtdy van Naples, aan deze zyde van Capua, eene conventie gesloten, welke hoofdzakelyk op het navolgende nederkomt:

" Op alle de punten des ryks zullen de vyandelykheden ophouden. Ter zee zullen de vyandelykheden insgelyks worden gestaakt. Den 21sten zal de Oostenrykshe armee Capua bezetten; hare posten zullen zich echter niet verder dan tot Aversa uitstrekken. Het bezetten van Napels zal door eene byzondere conventie geregeld worden. De Oostenryksche armee zal de personen en eigendom, hoedanig ook de omstandigheden der byzondere personen mogen zyn, ontzien. Alle de orsenelen, magazynen, werven, wapenfabrieken enz, in de provincien, welke de Oostenryksche armee bezet, of zal bezetten, behooren den koning en zullen als zoodanig worden beschouwd. In de plaatsen en forten welke de Oostenrykers in bezit zullen nemen, zal, behalve de kommandant dier troepen, een gouverneur, namens den koning, resideren. Het materieel van den oorlog blyft, wat de administratie betreft, onder het beheer van de Napolitaansche overheid. De tegenwoordige conventie zal, zoowel door den prins regent, als door den generaal Frimont worden geratificeerd."

Madrid den 26sten Maart.—De vergadering der Cortes heeft van Z M den koning berigt ontvangen van de omwentelingen in Piedmont en heeft deze gebeurtenis zoo belangryk geoordeeld, dat zy het besluit heeft genomen, om dezelve door het lossen van 't geschut te vieren.

Frankfort den 1sten April.—Men meldt het navolgende van de Turksche, wegens den opstand, welke in Moldavie en Wallachye is uitgebroken:

" Den 23sten Maart is in Jassy eene proclamatie, in de landtaal, aan alle de hoeken der straten aangeslagen, by welke vorst Alexander Ypsilanti, zoon van den voormaligen Hospodar, aan zyne landgenoten bekend maakte, dat geheel Griekenland, zich verlatende op den Goddelyken bystand, de fakkel der bevryding over het juk der dwingelandy ophief, ten einde zyne regten te herwinnen, en dat hy de stem des vaderlands gehoor gaf; dat hy een ieder zekerheid voor personen en eigendommen beloofde en dat de bestaande wetten in stand zouden worden gehouden, daar de Moldaviers op hunnen tegenwoordigen Hospodar, vorst Suzzo, als op eenen verdediger van hunne vaderlandsche regten konden rekenen; dat niemand den inval van eenige boosaardige Turken behoefde te vrezen, daar eene geduchte magt gereed was, om hunne euveldaden te straffen.

" Dadelyk na deze afkondiging verschenen er eenige hoopen volks, welke de in Jassy wonende Turken uit derzelver huizen haalden en buiten de stad het hoofd afsloegen. De menigte was in den beginne verbaasd, en niet ongenegen, om de Turken te hulp te komen, doch de prins zelf stelde dezelve gerust, en verzekerde, dat alles met zynen wil en begeerte geschiedde. Op het platte land werden almede alle de Turken vermoord en hun eigendom in beslag genomen. Het volk vertrouwde vastelyk op de hulp der Russen.

" In Wallachye staat zekere Dodor, een geboren Servier, aan het hoofd van den opstand. Hy heeft, zegt men, 6 à 7000 man byeen en bedreigt met dezelve Bucharest. Men geeft het onthoofden van den Griekschen patriarch te Konstantinople op, als de aanleiding tot deze onlusten; men spreekt van eene uitgebreide zamenzwering, welke zich over alle de provincien zoude uitstrekken en van niets minder, dan van een nieuwe Grieksch ryk Zoo veel schynt zeker, dat in Bulgarie almede op sommige plaatsen een opstaand is uitgebroken De Turken vlugten naar het gebergte, doch vele worden ingehaald en door de Arnauten nedergemaakt.—Men werft voor eene Grieksche armee."

Frankfort, 8sten April.—Men heeft thans van de Oostenryksche zyde de officiele berigten ontvangen van de bezetting van Napels door de armee van den generaal Frimont. De generaal van Hessen-Homburg is als gouverneur dezer hoofdstad benoemd. De vesting Capua, welke zich in eenen zeer goeden staat bevindt, wordt de stapelplaats van den oorlogs voorraad van de Oostenryksche armee. De divisie Wallmoden bezet vooreerst de wegen naar Avellino en Salerno, en de divisien Statterheim en Hessen Homburg maken de bezetting uit van Napels. De hertog van Calabrie heeft bevelen gezonden aan de kommandanten van Geëta en Pescara, om die vestingen aan de Oostenrykers interuimen en ingevolge van dien heeft de generaal Begani, welke zich nog tot den 22sten heeft verdedigd den 25sten de eerstgenoemde vesting overgegeven.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, arrived on Wednesday morning from Puerto Cabello.

The arrivals during the week from Puerto Cabello bring accounts from thence to the 6th inst. It appears that general Morales arrived at Valencia, from Caracas, on the evening of Sunday last, accompanied by the regiment of Burgos and the cavalry with which he entered Caracas The Columbian forces had advanced as far as San Carlos, where, it is stated, Bolivar and Paez had formed a junction. No general engagement had taken place up to the date of the last advices, but the Spaniards were concentrating all their forces, and the letters add that " an action was momently expected to take place, which probably would decide the fate of the province."

The second battalion of Valencey, under Pereira, was left in Caracas to protect the capital. Lopez is stated to have continued the pursuit of Bermudez' division, but no accounts had been received of his having been successful in arresting its flight.

Most of the emigrants who lately fled from Caracas and La Guayra, and took refuge in Puerto Cabello, are stated to have returned to their homes.

The schooner Laat Ons Langer Leven, De Jong, of this port, from Crab Island, with a cargo of pipes, entered the harbour about half past eve o'clock on Wednesday night, and had actually got a hawser made fast to the shore, which the crew were hauling on, for the purpose of bringing the vessel to the wharf, when the line snapt, and before another could be got ashore, she was driven, by the violence of the strong northerly wind that prevailed, against the reef battery, where she remained all night, the sea making a fair breach over her. On the following morning she was hauled off the rocks, but on reaching nearly the middle of the mouth of the harbour, she filled with water and went to the bottom in about ten fathoms, a small part of he. topmast being only visible above the surface. It is thought that it will be impossible to raise her again.

PASSENGERS ARRIVED.

In the Sara Marta—Baron G. van Seehausen, Colonel in the Prussian service—the Chevallier De Rivafinoli, Major in the Prussian service—Captain Simons of the Artillery—Messrs. Rutgers, and Altena—and Master H P. Rojer.

In the Eliza—Messrs. F. A. Eduards, and S. Repass; the former gentleman on his way to Bordeaux, who will sail this day in the French ship Le Navigateur.

In the Eliza, from New York—*Mr. M.* Froiz.

By the arrival last evening of the brig Eliza, Waring, 21 days from New York, we received from our very obliging correspondent a file of the New York National Advocate, to the 17th ult. The European dates contained in these papers are only to the 6th of April, consequently we derive nothing new from that quarter. We have only room to give one or two short extracts for them.

The schr. Logan, Holms, 20 days from this port, arrived at New York on the 10th of May.

NEW YORK, MAY 16.

South America—Rio Janeiro Gazettes, to the 18th *March*, confirm the intelligence formerly received as to the favorable termination of the revolution in that country. Every thing remained quiet, and the king was stated, when the last accounts came away, to be preparing to embark for Portugal. Fifty thousand dollars had been subscribed by the citizens and distributed among the soldiers, and money, which was formerly scarce, had become abundant.—In the same papers, we have accounts from Lima of the 7th February, by which it appears that the viceroy of Peru had given in his resignation, and Don Joseph de la Serna, appointed his successor. Pezuella, the former viceroy, frankly acknowledges, that he was induced to take this step in consequence of " the critical circumstances in which we are placed by the near approach of the enemy." The Chilians must have pressed hard indeed upon the capital of *Peru*, to have produced so important a change, and drawn forth such an acknowledgment The following is the proclamation of the new viceroy to the army:

LIMA GAZETTE, FEB. 7, 1821.

THE VICEROY.

Soldiers!—Your suffrages have placed me at the head of the vice royalty and of your faithful legions; nothing can be to me more grateful than to command men, who unite a disregard of their personal safety with strict subordination—qualities for which you have been so much distinguished; my first care will be to justify your confidence and guard your preservation; nothing shall be wanting to mitigate the fatigues of men, and to provide for your subsistence. The army will be augmented; I will grant, in the name of the king, the due reward for distinguished services. Those who not dot deserve will not obtain it. The enemy will respect soldiers so virtuous, and posterity will with pleasure, record such sacrifices. In the midst of danger your general will be with you JOSEPH DE LA SERNA.

Lima, February 5, 1821.

Havana April 30.—A fleet of Spanish merchantmen, to the number of 80, sailed on Saturday from this port for different ports in Spain.

Extract of a letter from St. Jago de Cuba, dated May 4th, 1821.

" After all the money England has paid, and all the fine speeches of lord Castlereagh and Mr. Wilberforce, the slave trade is still continued here with unabated zeal and success, stimulated no doubt by the present high price of coffee—as the appearance of the hills very clearly shews cultivation to be as rapidly increasing, as it is falling off on your once flourishing mountains of Port Royal.

" A French brig arrived last week with a cargo of slaves, and several vessels are now fitting out for Africa.

"No improvment in the colonial system seems yet to have emanated from the new constitution of the mother country; on the contrary it has, if possible, been rendered more odious by additional restrictions and prohibitions. On all foreign articles imported, a duty of 43 per cent. as levied, except flour, which pays eight dollars per barrel. This oppressive tax on the staff of life—if it does not not fill the public coffers, answers the purpose of filling the pockets of the officers. By a kind of understood system, one half the quantity actually pays no duty, except what goes as a *doceur* to them, and a drawback being allowed on exportation, one half the quantity reported as shipped, never leaves the port, which sufficiently accounts for the rather singular result of a late balancing of the Custom-House books, by which it appeared that 5000 barrels more had been exported than imported! All foreign vessels, except British, pay a duty of one dollar per ton;—we by way of special favour, in consequence, perhaps, of our foreign enlistment bill, and other good services rendered them, are compelled to pay two and an half! amounting almost to a prohibition, and throwing the trade into the hands of the French and Americans. This most flagrant injustice ought surely to be inquired into, and British vessels put on an equality with others"—*Jam. paper.*

MANIFESTO

Of Field Marshall Don Miguel La Torre, on the causes which led to the breaking of the Armistice, and to the renewal of the war in Venezuela.

(Continued from our last.)

New uncertainties, or rather new probabilities respecting the little sincerity of H. E. the president, suggested to my mind the genuine meaning and expressions of his letters. In his official despatch I saw a number of sophistries, capable of alluring those only who are ignorant of the truth of the causes therein contained, or who have an interest to be deceived. I observed a strange contradiction in his affirming that general Urdaneta had had no share in marching the battalion to Maracaybo, it being the exclusive work of his commandant Heras, without his knowledge or consent, while Urdaneta himself, in his despatch of the 11th, informs me of his having sent said battalion at the request of the inhabitants of that place. I observed the conduct of commandant Heras upbraided at first, which afterwards by peculiar reasoning becomes necessary and just. I observed the city of Maracaybo declared as not belonging to the Spanish territory, from the moment in which a small number of its inhabitants, surprising and enslaving the liberty of the rest, had given the cry of dissidence, and what is still more obvious, without the concurrence of the greatest part thereof, to which it formerly belonged, and with which it politically formed an only and indivisible family; and I observed this declaration made by H. E. the president, who in May 1817, had denounced as traitors a vast portion of respectable individuals members of his government, for having abandoned the same and established at Cariaco another more consonant to their safety, welfare and circumstances.

I observed H. E. solemnly declaring as sacred the right of open and absolute rebellion, which by himself was so often and so very severely condemned among his people, and while the soil of Venezuela is still drenched with the blood of many sacrificed by him for having assumed that right which he then denounced as a crime

I observed the event of Maracaybo compared with that of Montevideo, taken by the Portuguese troops, and when the very act of remonstrance thereto, on part of the court of Madrid, bespeaks the fullness of the aggression, when nothing, decisive has yet been determined on the subject; and when circumstances may render all claims unavailing without, however, justifying the aggression, which is an open breach of public right.

I observed the free use unexpectedly made of the effusions poured forth amid the joy of the interview at Santa Ana. I was present when speaking of the difficulties which might have arisen respecting the boundary lines settled by the armistice, H. E. the president exposed to my predecessor, that in order to decide the same, he would on his part appoint brigadier Don Ramon Correa, to which the latter rejoined, that he on his side elected to that effect lieutenant colonel Josef Gabriel Perez.— What has therefore been my astonishment to see H. E. the president, in an official despatch, allude to the particulars of this parley, to serve other purposes very different from those for which they were intended; especially when he was and ought to have been aware, that neither the delicacy, honor or known circumstances of brigadier Correa, nor the circumspection and established order of governments, and particularly the laws and usages of our own, can make a similar transaction possible! What must have been my astonishment to surmise that this supposed frankness might be intended to appear in future as a proof of his sublime good faith, capable of warping the judgment of those who are distant from the scene of action, or are not well versed in the late negotiations!

In short, I attentively directed my observations on the full purport of those communications, and how painful and sad soever they were to me, still I determined to sacrifice them to my wishes of peace, and not to deviate from the path which I had adopted; consequently my answer was reduced to the following lines:

[Here follows general La Torres' answer to general Bolivar, dated Caracas 13th March, where in he declares he will undertake nothing previous to receiving an answer to his despatch of the 23d February; assuring, however, to be punctual in the fulfillment of the articles provided for in the armistice, whatever might hereafter be the result thereof. To which is added a private note to the same effect, and stating that the commissioners of both governments would soon be on their way to the Peninsula, after having concluded the new armistice; and further remonstrating against some of the republican officers and individuals who had overstepped the lines, and by means of indelicate conversations, unsuitable to the times attracted against themselves and their government the animosity of those who heard them; and requesting general Bolivar thenceforth to transmit their correspondence respectively by means of the advanced posts; adding "If any of my officers has been guilty of a similar conduct, be pleased to let me know it, in order to punish them with due severity.]

In the mean time the commissioners of H. M. and those of H. E. held their conferences respecting the new armistice solicited by the president, and we were making the necessary preparations for their conveyance to Spain in the frigate Arethusa, with the decorum due to the great nation. I was on all sides repeating my orders to the various chiefs to watch over the fulfillment of a treaty, hitherto religiously observed by us, and I was just sacrificing my feelings with respect to the officers, who had brought me letters from H. E. the president, and whose behaviour during their journey, as well as in this capital, had been far distant from what it ought to have been, when I received the following despatch.

[The despatch alluded to is reserved for our next, not having room for it in this number.]

From Jamaica Papers.

COLUMBIAN REPUBLIC.

Francisco de Paulo Santander, of the Orders of Liberators of Venezuela and Cundinamarca, decorated with the cross of Boyaco, General of division of the armies of the Republic, and Vice President of the department of Cundinamarca, &c. &c.

His excellency the liberator, president of Columbia, having thought it convenient to break the Armistice adjusted the 26th November last, and continue the just struggle, that with so much glory and success we have sustained for Independence, and having in consideration, that in virtue of the Armistice, many persons have introduced themselves in the territory of my command, of those who emigrated with the Spaniards, whose stay in the state of war may be prejudicial to the interests of Columbia, and even to theirs; wishing therefore, that all who live among us be of one opinion, and enjoy voluntarily the good effects of the liberal system, without being obligated by violence, I have thought proper to publish the following :—

Art 1st —All persons of whatever class, sex, or condition, that may have returned to Cundinamarca by virtue of the Armistice, will present themselves after twenty four hours of publishing this decree, to take their passports for the country they may choose, and will leave this place twenty four hours after possessing their passports, having power to take their families, property, and dispose as they think proper of any immoveable property they may have.

Art. 2d.—The authorities of each province, and the chiefs of the armies on the frontiers, are authorised to expedite the passports, and on no account shall be at fault, nor allow any one to be faulty, to the anterior article.

Art. 3d.—I permit the same liberty of asking passports to those persons who wish to change residence, or whose opinions are not conformable to the Independence, or fear the vicissitudes of the war, or do not wish to sustain public charges, the principal authorities of the provinces will expedite the passports.

Art. 4th —The persons comprehended in the article 1st, that do not ask for their passports, but wish to remain under the government of the Republic, will present themselves, after twenty four hours, to the military governor of the province, or commandant of the Canton, and manifest their desires, giving the following Oath:—"I swear by God our Lord and this sign of the Cross, to truly obey the government and magistrates of the Republic of Columbia; that I never will attempt any thing against them nor against the country, neither by words, writings, or any other mode; that I will defend the Republic, even with my life, against the aggressions of the Spaniards; that I will concur with my property, and all my efforts, to sustain it, conserve, and defend it." Without this requisite, none of the above mentioned persons can remain in the department.

Art. 5th.—The military governor of each province, or the commandant of the Canton, in this case will open a register, in which each of the announced persons shall sign—first putting the following clause:—"By my free will I choose to live under the government of Columbia." These requisites must be remitted to the government.

Art. 6th.—When they have adopted this country to live in, the government offers all the protection that the citizens of Columbia enjoy; but will use the most rigorous means towards the obedience of her mandates, principally those that direct to contributions, in which will suffer severely the egotist and bad servers of the country.

In consequence of which I order the present decree to be published as soon as possible, with intention that on the 1st of May hostilities will commence; and from that day all relations of commence, correspondence, and friendship, with the enemies' territory, will cease, under the penalties that the law demonstrates against the breakers thereof. The authorities are charged with its exact compliance, under the corresponding responsibility.

Given and signed by my hand, and authorised by the undersigned, secretary of the department of Bogota, the 11th April, 1821.

FRANCISCO DE P. SANTANDER.

By order of his Excely. the Vice President,

ESTANISLAO VERGARA.

Extract of a letter from Santa Martha, dated April 21.

"The armistice is broken: the Patriot troops are advancing to Maracaybo, and will immediately commence operations against La Torre, Morillo's successor in command. The Rifles, a regiment with British officers, leave this place for the advance to-morrow. If fortune favours the Patriots, as much as it has hitherto done, they will shortly be in Caracas."

Extract of another letter, from same place, dated the 2d May.

"The governor of Carthagena, previously to the armistice being broken, despatched to Candamo, captains Perez and Herrera, with 50 soldiers of Leon, and other forces, convoyed by five vessels of war, for the purpose of surprising the Independent forces in Lovica, on the coast of Carthagena, and burning their gun-boats and villages. They were received, after disembarkation, by the Independents at the point of the bayonet, leaving 84 dead and a much greater number prisoners. All the flotilla, consisting of 41 boats, were taken. This news caused such consternation in Carthagena, that the troops mutinied twice, and various persons of respectability left that place."

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wÿ noodig geoordeeld hebben aangaande het vast liggen en in zekerheid houden van Canos en dergelÿke vaartuigen nadere veranderingen, overeenkomstig de tÿds omstandigheden, te maken.

Zoo is het dat, bÿ alteratie en ampliatie der Gouvernements publicatie dd. 22sten December 1810 welke eenige bepalingen ten deze inhoudt, en mede by renovatie van sommige punten daarvan in zoo ver dezelve bÿ deze niet veranderd of ingetrokken worden, goedgevonden en verstaan is te gelasten zoo als hierbÿ wordt gelast:

1.—Dat de Visschers niet verzuimen hunne passen als naar gewoonte aan de hoofdwacht te vertoonen alvorens zich buiten de haven te begeven.

2.—Dat geene Cano, Pont, Schuit, Boot of dergelÿke na zons ondergang en voor zons opgang de zoogenaamde Kreek of het binnen water tusschen het Rif en de overzÿde der haven zal mogen in en uitvaren of zich op dat binnen water zal mogen laten vinden, op pœne van te zullen worden aangehaald en geconfisqueerd, behoudens aan den Raad Fiscaal zoodanige actie als dezelve zal vermeenen hem tegen de zich daarin bevonden wordende personen te competeren.

3.—Dat er eene wacht zal geplaatst worden op het Rif om tegen de overtreding van het zoo even vermelde verbod te waken, dewelke niet alleen alle Canos, Ponten, Schuiten of Booten die na zons ondergang of voor zons opgang het gezegde binnenwater willen in of uit varen of aldaar gevonden worden, zal aanhalen, maar zelfs op dezelve vuren zal, indien men niet dadelÿk op het aanroepen der wacht zich bÿ dezelve mogt begeven.

4.—Dat geene Ponten, Canos, Schuiten of Booten op het strand van het gezegde binnen water mogen vernachten, maar wel integendeel, met zons ondergang, van dat binnen water in de haven moeten worden gebragt, ter plaatse alwaar de eigenaren mogten verkiezen.

5.—Dat geene Canos, Booten, Schuiten of Ponten, des nachts langs het strand van Pietermaaÿ en van het binnenwater tusschen de gemelde plaats en Scharlo zullen mogen gehouden worden; maar zullen de eigenaren daarvan dezelve, of in de haven moeten brengen, of, voor het wacht schot des avonds te half negen ure, aan het einde van het gemelde binnen water aan den zoogenaamden Dam op strand moeten halen, om aldaar tot aan zons opgang te blÿven, en waarbÿ eene Schildwacht zal worden geplaatst.

6.—Dat het eerste gedeelte der hiervoren gemelde Gouvernements publicatie gehouden wordt voor vervallen, en de verdere inhoud derzelve, ten aanzien der verpligtingen van de Planters zoo mede betreffende pœnaliteiten op dezelve en alle andere personen, in vigeur blÿft en toepaslÿk wordt gemaakt op de overtreders van de vierde, vÿfde en zesde afdeeling dezer; terwÿl de District Meesters zich moeten belasten met het onderzoek waarmede de Land drosten zyn belast geweest.

Gedaan op Curaçao den 22sten Mei, 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra, en aan de Overzÿde, op Pietermaaÿ en Scharlo den dag daarop volgende.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.